

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	---------------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יבמות-האשה רבה	מאן דאמר										
כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן	דאמר רב אשי:								⚡	◇	צב.
מהו דתימא, הואיל ואתאי לבי דינא ושרינן, כקלא דקמי נשואין דמי ותיתסר, קמ"ל.									!	◇	צב.
ניסת ע"פ ב"ד תצא וכו'.										■	צב. <
ליתא למתני' מדתני בי מדרשא	זעירי:									◇	צב.
הורו בית דין ששקעה חמה ולבסוף זרחה - אין זו הוראה אלא טעות	דתני בי מדרשא:								◆	■	צב.
הוראה היא.	רב נחמן:								◆	■	צב.
תדע דהוראה היא, דבכל התורה כולה עד אחד לא מהימן, והכא מהימן, מ"ט? לאו משום דהוראה היא.	רב נחמן:								◆	■	צב.
תדע דטעות הוא, דאילו הורו ב"ד בחלב ובדם להיתירא, והדר חזו טעמא לאיסורא, כי הדרי ואמרי להיתירא - לא משגחינן להו, ואילו היכא דאתא עד אחד שרינא, אתו תרי אסרנא, כי הדר אתא עד אחרינא - שרינן לה, מ"ט? לאו משום דטעות הוא.	רבא:								◆	■	צב.
ואף ר' אליעזר סבר דטעות הוא									■		צב.
יקוב הדין את ההר ותביא חטאת שמינה	דתניא, ר' אליעזר:								■	■	צב.
אי אמרת בשלמא דטעות הוא, משום הכי מתיא קרבן, אלא אי אמרת דהוראה היא, אמאי מתיא קרבן?									■		צב.
ודלמא קסבר ר' אליעזר: יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב									⚡		צב.
א"כ מה יקוב הדין את ההר.									!		צב.
הורוה ב"ד להנשא כו'.										■	צב. <
מאי קלקלה?										^	צב.
זינתה	רבי אליעזר:								!	◇	צב.
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט.	רבי יוחנן:								!	◇	צב.
מאן דאמר זינתה, כל שכן אלמנה לכהן גדול										■	צב.
מאן דאמר אלמנה לכהן גדול, אבל זינתה לא, מ"ט? דאמרה: אתון הוא דשויתין פנויה.										■	צב.
תניא כוותיה דר' יוחנן:										■	צב.
הורוה ב"ד להנשא והלכה וקלקלה, כגון אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט - חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה, דברי ר' אלעזר	[רבי אלעזר]								■	■	צב.
קרבן אחד על הכל	חכמים:								■	■	צב.
שאם נשאת לחמשה בני אדם, שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד, הואיל וגופין מוחלקין.	ומודים חכמים לר' אלעזר:								■	■	צב.
האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת, ואחר כך אמרו לה חילוף היו הדברים - תצא, והולד ראשון ואחרון ממזר.										■	צב.
אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה, ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים - תצא, והולד ראשון ואחרון ממזר.										■	צב.
אמרו לה מת בעליך וניסת, ואח"כ אמרו לה קיים היה ומת - תצא, והולד ראשון ממזר, והאחרון אינו ממזר.										■	צב.
אמרו לה מת בעליך ונתקדשה, ואחר כך בא בעלה - מותרת לחזור לו, אע"פ שנתן לה אחרון גט - לא פסלה מן הכהונה										■	צב.
(ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה, ולא מאיש שאינו אישה.	את זו דרש רבי אלעזר בן מתאי:									■	צב.
מאי ראשון ומאי אחרון?										^	צב.
אילמא ראשון - לפני שמועה, ואחרון - לאחר שמועה										!	צב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ◇ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יבמות-האשה רבה										
	מזמרא										
	ליתני: הולד ממזר										צב.
	משום דקבעי למיתני סיפא:										צב.
	אמר לה מת בעליך ונשאת, ואח"כ א"ל קיים היה ומת - הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר										צב.
	תנא נמי רישא ראשון ואחרון ממזר.										צב.
	אין קדושין תופסין בחייבי לאוין										צב.
	אין ממזר מיבמה.										צב.
	וליאמא: אין ממזר מחייבי לאוין										צב.
	האי תנא הק תנא דר"ע הוא										צב.
	מחייבי לאוין דשאר הוי ממזר, מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר.										צב.
	מנין שאין קדושין תופסין ביבמה? שנאמר: (דברים כ"ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, לא תהא בה הויה לזר										צב:
	בפנינו צריכה גט										צב:
	מספקא ליה לשמואל, האי לא תהיה אשת המת - אי ללאו הוא דאתא, אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא.										צב:
	הלכה כוותיה דשמואל.										צב:
	השתא דאמר אמימר הלכתא כוותיה דשמואל, אם היה יבמה כהן - חולץ לה ושריא ליה.										צב:
	איתגורי - איתגר? א"כ מצינו חוטא נשכר										צב:
	אלא, אם היה יבמה ישראל - נותן לה שני גט והותרה לו.										צב:
	רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב:										צב:
	אי קדושין אין בה, נשואין נמי אין בה										צב:
	אימא: קדושין ונשואין אין בה.										צב:
	ואיבעית אימא: מאי נשואין יש בה? בזנות, כדרב המנונא										צב:
	שומרת יבם שוינתה - אסורה ליבמה.										צב:
	ואי בעית אימא, לעולם כדאמרן מעיקרא: קדושין אין בה, נשואין יש בה, דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים.										צב:
	אין קדושין תופסין ביבמה.										צב:
	רבי ינאי - בחבורה נמנו וגמרו:										צב:
	אמר ליה רבי יוחנן:										צב:
	רבי, לא משנתנו היא זו?										צב:
	האומר לאשה: הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, לאחר שתמות אחותיך, או לאחר שיחלוץ לך יבמיך - אינה מקודשת										צב:
	אי לא דדלאי לך חספא, מי משכחת מרגינתא תותיה.										צב:
	אי לא דקלסך גברא רבה, הוא אמינא לך אנא: מתניתין רבי עקיבא היא										צב:
	אין קדושין תופסין בחייבי לאוין.										צב:
	ואי ר"ע, כי אמר לה לאחר שיחלוץ לך יבמיך, ליתפסי בה קידוש? דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא										צב:
	אדם מקנה דבר שלא בא לעולם										צב: